

Dispoziitivul

Articolul 27 primul paragraf din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) și articolul 16 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) trebuie interpretate în sensul că trebuie să fie menținute în vigoare cu titlu provizoriu o obligație legală de a obține o autorizație privind tarifele prestațiilor de servicii de telefonie vocală cu amănuntul efectuate de către întreprinderi care dețin o poziție dominantă pe această piață, cum este cea menționată la articolul 25 din Legea privind telecomunicațiile (Telekommunikationsgesetz) din 25 iulie 1996, prevăzută de dreptul intern anterior cadrului de reglementare care rezultă din directivele menționate, precum și actele administrative prin care se constată o asemenea obligație.

(¹) JO C 212, 2.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Ursula Voß/Land Berlin

(Cauza C-300/06) (¹)

(Articolul 141 CE — Principiul egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin — Funcționari — Prestare de ore suplimentare — Discriminare indirectă a lucrătorilor de sex feminin angajați cu fracțiune de normă)

(2008/C 22/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ursula Voß

Pârât: Land Berlin

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretare a articolului 141 CE — Legislație națională care prevede atât pentru lucrătorii cu normă întreagă cât și pentru lucrătorii cu fracțiune de normă o reducere a remunerăției pentru orele suplimentare în comparație cu remunerăția încasată pentru orele efectuate în limita orarului de lucru — Remunerăție a unei funcționare, cadru didactic angajat cu fracțiune de normă dar care prestează ore suplimentare, inf-

rioară remunerăției încasate dacă același număr de ore ar fi fost prestat în cadrul unui post cu normă întreagă — Discriminare indirectă a lucrătorilor de sex feminin

Dispoziitivul

Articolul 141 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în materie de remunerare a funcționarilor, de natura celei în cauză în acțiunea principală, care, pe de o parte, definește orele suplimentare efectuate atât de funcționarii angajați cu normă întreagă, cât și de cei angajați cu fracțiune de normă ca fiind orele pe care aceștia le efectuează în afara orarului lor individual de lucru și, pe de altă parte, stabilește o remunerăție pentru aceste ore la un tarif inferior tarifului orar aplicat orelor efectuate în limita orarului individual de lucru, astfel încât funcționarii cu fracțiune de normă sunt remunerați la un nivel mai scăzut decât funcționarii cu normă întreagă în ceea ce privește orele pe care aceștia le efectuează în afara orarului lor individual și în limita numărului de ore care trebuie efectuate de un funcționar cu normă întreagă în cadrul orarului său în cazul în care:

— din ansamblul lucrătorilor cărora li se aplică reglementarea respectivă este afectat un procent considerabil mai ridicat de lucrători de sex feminin

și

— diferența de tratament nu este justificată de factori obiectivi și străini oricărei discriminări pe motiv de sex.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 noiembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Mercantil — Spania) — Alfredo Nieto Nuño/Leonci Monlleó Franquet

(Cauza C-328/06) (¹)

(Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 4 alineatul (2) litera (d) — Mărci „de notorietate” în statul membru în înțelesul articolului 6 bis din Convenția de la Paris — Cunoașterea mărcii — Întindere geografică)

(2008/C 22/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Alfredo Nieto Nuño

Pârât: Leonci Monlleó Franquet